

Statens Opdragelsesanstalter. Jeg paatalte endvidere det uheldige Forhold paa Bølgildaard, at Tjenestefolkene havde Ret til under Markarbejde at tildele de unge Mennesker legemlig Revselse. Ogsaa dette finder jeg i høj Grad uheldigt, da man ikke kan forlange, at Tjenestefolk i Almindelighed skal have særlig fremragende pædagogiske Evner. Jeg haaber ikke, at Ministerens Udtalelser skal betyde en Afvisning af Spørgsmaalet, idet jeg haaber, det maa blive nærmere undersøgt. Da vi har hørt, at den højtærede Minister ikke mener, at den store Revision af Børneloven kan finde Sted, maa det dog kræves, at Administrationen med Flid og Omhu vaager over, at Opdragelsesanstalterne ledes paa en human og pædagogisk forsvarlig Maade. Vi har haft Skandaler nok paa vore Opdragelsesanstalter, og det vilde være en fortjenstfuld Gerning at bidrage til, at vi i Fremtiden maa blive forskaanet for lignende oprivende Scener.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Jeg har ønsket at fremsætte en Bemærkning i Anledning af den højtærede Justitsministers Omtale af den saakaldte Dagmar Petersen-Affære, idet jeg i øvrigt forbeholder mig senere at komme tilbage til hele Spørgsmaalet om vort Retsvæsen. Det fremgik af Justitsministerens Tale, at han tillagde det nogen Vægt, at Dagmar Petersen, inden hun kom op i Kriminalretten, havde tilstaaet overfor Fru Robertson, at hun havde stjaalet det Ur, det drejede sig om. Den højtærede Minister syntes, som sagt, at tillægge dette nogen Vægt og mente, at dette Moment ikke var fremdraget tilstrækkeligt. Jeg maa i den Anledning gøre opmærksom paa, at det er blevet fremdraget i „Social-Demokraten“'s første Artikel. Der staar der, at Dagmar blev sigtet af Fru Robertson, men fastholdt sin Uskyldighed til Trods for, at Fru Robertson ruskede hende, knob hende i Øret og anvendte de stærkeste Udtryk overfor hende. Men efter at hun derpaa, for at slippe for denne lidt stærke Anvendelse af Midler, havde tilstaaet overfor Fru Robertson, kom hun hjem og erklærede til sin Moder, at det ikke forholdt sig rigtigt med Tilstaaelsen. Jeg beder bemærket, at det var Dagnars Moder, der saa gik til Politiet for at faa Datteren renset for Sigtelsen for Tyveriet. Under Forhandlingen paa Politistationen blev det

selvfølgelig fremdraget, hvad Dagmar og hendes Moder mente, at der forelaa med Hensyn til Poul eller en mulig anden Gerningsmand. Jeg gør endvidere opmærksom paa, at „Social-Demokraten“ i samme Artikel oplyser, at medens Forhøret stod paa paa Politistationen, kom Fru Robertson til Stede og oplyste, at denne 10-Aars Dreng, Poul, der sigtedes af Dagmar, tidligere havde stjaalet. Jeg synes derfor, at netop disse Momenter, Tilstaaelsen, der er kommet før, og Sigtelsen af den paagældende Poul, forstærker Anklagematerialet mod Assessoren. Han foranstaltede nemlig ikke den Undersøgelse, som havde været det naturlige, han undersøgte ikke Beskyldningerne mod Poul eller andre, som der var Tale om, men nøjedes med at holde sig til Dagmar og presse en Tilstaaelse ud af hende, hvorefter han mente at have klarlagt Sagen tilstrækkeligt. Jeg synes altsaa ikke, at Ministerens Bemærkninger i nogen Maade afkræfter Rigtigheden af den Anklage, som jeg har ment at kunne fremsætte overfor den paagældende Assessor.

Formanden: Folketingsmanden for Københavnns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bang: Der var i den højtærede Finansministers Udtalelser enkelte Ting, der kunde friste mig til Svar, men jeg skal indskrænke mig til en kort Bemærkning. Jeg havde henstillet til den højtærede Finansminister at lade Statistisk Departement foretage en Undersøgelse over saavel den direkte som navnlig den indirekte Skattebyrde, der paahviler Familier af forskellige Samfundslag. Den højtærede Finansminister lovede at forhandle med Statistisk Departement derom, hvad jeg selvfølgelig takker ham for, men gjorde samtidig nogle Bemærkninger om Vanskelighederne ved en saadan Undersøgelse. Det forekommer mig, at disse Bemærkninger var i høj Grad overdrevne. Jeg er mig fuldt bevidst, at man ved en saadan Undersøgelse ikke kan naa til noget absolut eksakt Resultat — hvor kan man overhovedet det i Statistikken —, men jeg er overbevist om, at man med en Smule god Villie kan naa til et Skøn, som i det hele og store svarer til de virkelige Forhold. Den højtærede Minister nævnedes særlig to Vanskeligheder. For det første, at det for enkelte Varers Vedkommende er vanskeligt at paapege, hvor stærkt Beskyttelsen udnyttes. Jeg gør opmærksom paa, at man ved en tidligere Under-